

> **Retouradres** Postbus 16228 2500 BE Den Haag

Aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
De heer drs. W. Koolmees
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

**ATR, Adviescollege
toetsing regeldruk**
Rijnstraat 50
2515 XP Den Haag

Postbus 16228
2500 BE Den Haag

T 070 310 86 66
E info@atr-regeldruk.nl
www.atr-regeldruk.nl

Onze referentie MvH/RvZ/HS/bs/ATR0788/2019-U156

Uw referentie

Datum 12 december 2019
Betreft Minimumtarief zelfstandigen en zelfstandigenverklaring

Geachte heer Koolmees,

Op 31 oktober 2019 is aan het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) de Wet minimumbeloning zelfstandigen en de Wet op de zelfstandigenverklaring voor advies aangeboden. Dit wetsvoorstel treft twee maatregelen: een minimumtarief van € 16,- per uur voor zelfstandigen, en een zelfstandigenverklaring voor opdrachten met een tarief hoger dan € 75,- per uur. De eerste maatregel is bedoeld om zelfstandigen die voltijdswerken van een bestaansminimum te verzekeren. De tweede maatregel is bedoeld om opdrachtgevers en opdrachtnemers op voorhand de zekerheid te geven dat de opdracht niet wordt gekwalificeerd als een dienstbetrekking. Dan hoeft de opdrachtgever geen loonheffing en premies werknemersverzekeringen in te houden en af te dragen.

Context en analyse

Met het minimumtarief van € 16,- per uur wil het kabinet kwetsbare zelfstandigen aan de onderkant van de arbeidsmarkt beschermen tegen een bestaan als werkende arme. Zij hebben geen mogelijkheden om een hogere prijs voor hun diensten en producten te vragen. Aan de onderkant van de markt wordt het tarief door de opdrachtgever bepaald. Het feit dat deze kwetsbare zelfstandigen hun tarief niet zelfstandig kunnen bepalen, maakt dat ze recht op bescherming moeten krijgen, zoals het minimumloon.¹

Het minimumtarief kan alleen zelfstandigen, of schijnzelfstandigen, aan de onderkant van de arbeidsmarkt tegen armoede beschermen voor zover zij voltijds werken. Indien zij minder werken, is de kans groot dat hun inkomen onder het bijstandsniveau terecht komt. Om het minimumuurtarief effectief te laten zijn moeten zelfstandigen die werk aannemen op basis van prestatie, zoals bijvoorbeeld in de bouw vaak het geval is, een volledige urenregistratie gaan bijhouden. Het voorstel verplicht alle zelfstandigen om voorafgaand aan, tijdens en na het verrichten van de werkzaamheden uit te rekenen en vast te leggen hoeveel werkuren zij aan die werkzaamheden besteden. De opdrachtgevers moeten dit controleren. Het college constateert dat het effect van de voorgestelde maatregel met betrekking tot het minimumuurtarief beperkt is: het betreft tussen de 0 en 8% van de populatie zelfstandigen en het beschermt alleen voltijdswerkende zelfstandigen tegen

---

¹ D'Arcy, Conor. "The minimum required?: minimum wages and the self-employed." Resolution Foundation, (2017).

armoede. De extra administratieve verplichtingen worden echter aan alle zelfstandigen en hun opdrachtgevers opgelegd. Daarbij gaat het om administratieve verplichtingen die voor een groot deel van de zelfstandigen (circa 50%) niet bij de door hen afgesloten zakelijke overeenkomst (bijvoorbeeld aanneming van werk) passen.

Het tweede element van het voorstel betreft de zelfstandigenverklaring. Met deze verklaring wil het kabinet opdrachtgevers zekerheid geven over de kwalificatie van de arbeidsrelatie. Die kwalificatie is belangrijk vanwege de grote fiscale en sociale verschillen tussen opdrachten en werkzaamheden in dienstbetrekking.² Opdrachtgevers lopen het risico dat achteraf blijkt dat loonheffing en sociale premies ingehouden en afgedragen moeten worden. Het gevolg is dat opdrachtgevers door deze onzekerheid terughoudend zijn bij het inhuren van zelfstandigen. De zelfstandigenverklaring neemt het verschil in fiscale en sociale prikkels niet weg, maar probeert een vergelijkbare zekerheid aan de opdrachtgever te geven als de voormalige Verklaring Arbeidsrelatie (VAR) gaf.³ De VAR bleek lastig te handhaven. Zij is opgevolgd door de wet DBA. De Wet DBA wordt sinds de invoering in mei 2016 niet gehandhaafd. Dat handhavingsmoratorium wordt met dit voorstel beëindigd.

Toetsingskader

ATR beoordeelt de gevolgen voor de regeldruk aan de hand van het volgende toetsingskader:

1. Nuloptie (nut en noodzaak): is er een taak voor de overheid en is wetgeving het meest aangewezen instrument?
2. Zijn er minder belastende alternatieven mogelijk?
3. Is gekozen voor een uitvoeringswijze die werkbaar is voor de doelgroepen die de wetgeving moeten naleven?
4. Zijn de gevolgen voor de regeldruk volledig en juist in beeld gebracht?

1. Onderbouwing Nut en noodzaak

Minimum uurtarief voor zelfstandigen

Bijna de helft van de zelfstandigen werkt in deeltijd. Een aanzienlijk deel van hen wil graag meer uren werken.⁴ Dat lukt vaak niet, bijvoorbeeld omdat het werk er gewoonweg niet is. Het wetsvoorstel biedt voor deze groep zelfstandigen geen soelaas, omdat het uitsluitend een minimumuurtarief voor zelfstandigen introduceert. Het minimumtarief van € 16,- per gewerkt uur is bovendien lager dan het minimumuurloon. Het zal daarom ook de zelfstandigen die wel voltijds werken, niet tegen armoede beschermen. Dat geldt ook voor de groep zelfstandigen die contractueel voor prestaties worden betaald die niet in uren worden afgerekend, zoals bijvoorbeeld in de bouw, de media en uitgeverijsector of de kunstensector het geval is. Tegelijkertijd legt het voorstel wel veel verplichtingen op aan al deze zelfstandigen, ongeacht de basis waarop zij werkzaam zijn en de omvang van hun werkzaamheden. Zij moeten uitrekenen en vastleggen (vooraf, tijdens en achteraf)

---

² Commissie Borstlap adviseert: "Zorg voor meer evenwicht in fiscale prikkels". Discussienota Commissie Regulering van werk, 21 juni 2019.

³ De VAR werd afgegeven door de Belastingdienst over de opdrachtnemer ten behoeve van de opdrachtgever. VAR-Wuo of VAR-DGA gaven zekerheid dat geen loonheffingen hoeft in te houden. De VAR is afgeschaft per 1 mei 2016.

⁴ <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2015/38/een-op-de-zes-zzp-ers-wil-meer-uren-werken>

hoeveel werkuren zij (gaan) maken. De opdrachtgevers moeten dat controleren. Zij worden verantwoordelijk voor nabetaling tot aan het minimumtarief als achteraf blijkt dat meer uren nodig waren voor het werk waardoor de betaling onder het minimumtarief is gezakt. Naar de mening van het college kunnen ernstige vraagtekens worden geplaatst bij het doelbereik c.q. de effectiviteit van de voorgestelde maatregel. Het constateert dat eigenlijk alleen duidelijk is hoe omvangrijk de administratieve gevolgen (de regeldruk) van de maatregel zijn. De extra regeldruk waartoe het voorstel leidt, is berekend op bijna € 40 miljoen structureel. Daarbij is aangenomen dat het bepalen van een uurtarief voor een opdracht die niet op uur-basis wordt afgerekend, nauwelijks extra werk inhoudt. Het college vindt deze aanname niet plausibel.

De effectiviteit van het voorstel staat verder onder druk door het feit dat het ongewenste bijeffecten en maatschappelijke gevolgen kan hebben. Een eerste effect is het zogenoemd referentieniveau effect. Dit ontstaat als tarieven die eerder hoger dan € 16,- per uur waren, naar beneden worden bijgesteld (richting de referentiewaarde van € 16,-).⁵ Het minimumtarief is veel lager dan het tarief dat nodig is om het minimumloon te verwerven.⁶ Dit maakt dat het referentie effect tot meer werkende armen kan leiden. Een tweede effect dat mogelijk optreedt, is dat het invoeren van een minimumtarief de vraag aan de onderkant van de arbeidsmarkt doet dalen. Dit kan leiden tot meer niet-werkende armen.⁷

Samenvattend constateert het college dat het minimumtarief niet de armoede voor groepen zelfstandigen zal voorkomen. Verder stelt het vast dat de onderbouwing van het voorstel geen inzicht biedt in de bijeffecten en de mate waarin deze naar verwachting zullen optreden. Daarmee kunnen doelbereik en effectiviteit van het voorstel op dit moment niet worden beoordeeld en kunnen zij evenmin worden afgewogen tegen de omvang van de regeldruk. Het college merkt verder op dat het voorstel vooruitloopt op het eindrapport van de Commissie Regulering van werk.⁸ De toelichting bij het voorstel maakt niet duidelijk of het invoeren van het minimumtarief in lijn is met de bevindingen en mogelijke aanbevelingen van deze commissie.

1.1 Het college adviseert om doelbereik en effectiviteit van de voorgenomen maatregel van een toereikende onderbouwing te voorzien en wanneer dat niet mogelijk blijkt van de maatregel af te zien.

1.2 Het college adviseert de gevolgen van het invoeren van het minimumtarief nader te onderzoeken (zoals onder meer het referentieniveau effect en het effect op de omvang van de vraag) en deze tezamen met de bevindingen van de Commissie Regulering van werk in de onderbouwing te betrekken.

---

⁵ Referentieniveaus gebruiken en misbruiken, Ons feilbare denken, Daniël Kahneman, 2016. De toelichting bij het voorstel stelt dat dit soort gedragseffecten notoir lastig vooraf is in te schatten.

⁶ Een minimumtarief op minimumloonniveau zou op €25,20 excl. btw moeten worden gesteld. Kamerbrief 22 november 2019. Kamerstuk 2019Z23048.

⁷ Armoede onder werkenden en onder inactieven zijn tot op zekere hoogte communicerende vaten, SCP position paper

⁸ De Commissie Borstlap is gevraagd uiterlijk 1 november 2019 te rapporteren. De commissie heeft om uitstel gevraagd tot 1 februari 2020.

Zelfstandigenverklaring

Opdrachtgevers zijn terughoudend met opdrachten aan zelfstandigen omdat de gevolgen van een verkeerde kwalificatie van de arbeidsrelatie groot kunnen zijn. Als blijkt dat de opdracht kwalificeert als arbeidsovereenkomst en dienstbetrekking, heeft dat fiscaal-, arbeids- en socialezekerheidsrechtelijke gevolgen. De opdrachtgever wordt dan werkgever en dient met terugwerkende kracht de loonheffingen te voldoen. Een eventuele uitkering van de werknemer, bijvoorbeeld op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA), komt dan (deels) voor rekening van de werkgever. De werknemer krijgt recht op uitkeringen. En in de meeste gevallen is de arbeidswetgeving van toepassing, zoals minimumloon, vakantiebijslag, de Arbwet en Arbeidstijdenwet. De werkgever wordt verplicht tot loondoorbetaling bij ziekte en de werknemer heeft ontslagbescherming. Ten slotte kunnen een collectieve arbeidsovereenkomst en een pensioenverplichting van toepassing zijn. Dit grote verschil tussen een zelfstandige opdrachtnemer en een werknemer in dienstbetrekking vormt een risico voor opdrachtgevers. Opdrachtgevers willen (en kunnen) dat risico doorgaans niet lopen. De zelfstandigenverklaring moet dit risico verminderen door meer zekerheid te geven dat de arbeidsrelatie niet (ook niet met terugwerkende kracht) als een arbeidsovereenkomst en dienstbetrekking kwalificeert. Het college constateert dat een zelfstandigenverklaring de oorzaak van de terughoudendheid bij opdrachtgevers in stand laat en niet tot meer zekerheid gaat leiden. Bovendien voegt het weer een nieuwe constructie toe aan de al bestaande complexe verhoudingen tussen opdrachtgevers en opdrachtnemers, tussen werkgevers en werknemers, en tussen werkenden en werkverstrekkers. Verder beperkt het wetsvoorstel de zelfstandigheidsverklaring tot zelfstandigen met een uurtarief van ten minste € 75,-. De vraag rijst of deze categorie een dergelijke verklaring nodig heeft. Het betreft immers een categorie waarvoor weinig tot geen onzekerheid bestaat over de relatie tussen de zelfstandige en diens opdrachtgever. De reikwijdte en toegevoegde waarde van het voorstel is in dit opzicht dan ook beperkt, terwijl de administratieve gevolgen van de verklaring omvangrijk zullen zijn.

1.3 Het college adviseert om de invoering van de zelfstandigenverklaring te heroverwegen.

2. Minder belastende alternatieven

Minimumuurtarief voor zelfstandigen

De toelichting bij het voorstel beschrijft welke alternatieven voor het minimumuurtarief zijn overwogen. Overwogen is om onder bepaalde omstandigheden de arbeidsrelatie tussen opdrachtgevers en zelfstandigen verplicht aan te merken als een arbeidsovereenkomst. Uit onderzoek blijkt echter dat een dergelijke maatregel een inperking van de ondernemersvrijheid vormt die niet onderbouwd kan worden met zwaarwegende argumenten van openbare orde. Daarom verwacht het kabinet dat dit alternatief een niet te rechtvaardigen inbreuk op vigerend EU-recht zou maken. Daarnaast bleek dat het praktisch niet goed mogelijk is om de omstandigheden vast te stellen waaronder de arbeidsrelatie zou gelden als een arbeidsovereenkomst.

Verder heeft de regering als alternatief overwogen om een sectoraal minimumtarief in te stellen. Zo'n sectoraal minimumtarief bereikt echter niet dat de armoede bestreden kan

worden ongeacht in welke sector de zelfstandige werkzaam is. Bij een sectoraal tarief bestaat het risico dat niet alle sectoren bereikt worden. Daarmee is volgens de toelichting dit alternatief eveneens geen geschikte maatregel om de armoede onder werkende zelfstandigen te bestrijden. Het college merkt daarbij op dat niet duidelijk is dat het nu voorgestelde generieke minimumtarief daar wel in slaagt (zie adviespunt 1.1). Niet uitgesloten kan worden dat een sectoraal minimumuurtarief een groter doelbereik heeft dan het nu voorgestelde generieke tarief.

Het college heeft geen verdere opmerkingen bij de afweging van deze alternatieven.

Zelfstandigenverklaring

Het probleem van grote fiscale, sociale, arbeidsrechtelijke verschillen tussen een zelfstandige opdrachtnemer en een werknemer met een al dan niet fictieve dienstbetrekking bestaat al langer. De Verklaring Arbeidsrelatie (VAR) gaf vanaf 2005 vrijwaring voor een kwalificatie als dienstbetrekking. Maar de VAR bleek niet handhaafbaar te zijn. Vervolgens is het wetsvoorstel Beschikking Geen Loonheffingen (BGL) voorgesteld, die uiteindelijk is ingevoerd als de Wet Deregulering Arbeidsrelaties (DBA). Ook de DBA bleek op problemen in de handhaving te stuiten. De zelfstandigenverklaring is te zien als een alternatief voor de VAR en de DBA omdat zij beoogt dezelfde onzekerheid weg te nemen. Het college merkt echter op dat voor het probleem van de onzekerheid parallel aan dit wetsvoorstel aan een ander instrument wordt gewerkt: de opdrachtgeversverklaring. In het wetsvoorstel BGL was een webmodule opgenomen. Die module moest duidelijkheid en zekerheid verschaffen over de aard van de arbeidsrelatie. Die webmodule wordt momenteel verder uitgewerkt en getest. Zij moet los van de zelfstandigenverklaring meer zekerheid geven over de aard van de arbeidsrelatie met een opdrachtgeversverklaring.⁹ De vraag rijst of de zelfstandigenverklaring nodig is bij een goedwerkende webmodule.

3. Werkbaarheid

Minimumuurtarief voor zelfstandigen

Het minimumtarief is van toepassing op alle opdrachten en werkzaamheden door zelfstandigen, voor zover zij niet werken op basis een arbeidsovereenkomst of een publiekrechtelijke aanstelling. Opdrachtgever en opdrachtnemer moeten beoordelen of het minimumtarief van toepassing is. Het minimumtarief van € 16,- per uur is vastgesteld op grond van de volgende uitgangspunten. Het tarief moet een sociaal bestaansminimum mogelijk maken als zelfstandigen voltijds werkzaam zijn, dat wil zeggen 40 uur per week gedurende 46 weken per jaar. Daarmee moeten zij een netto-inkomen van € 12.340,- per jaar (€ 1.028,- per maand) kunnen verwerven. Bij de bepaling van het tarief is rekening gehouden met het deel van de werkuren dat gedeclareerd kan worden (67%) en met het maken van reserveringen voor werkloosheid, arbeidsongeschiktheid en ziekte en een opslag voor eigen kosten. Het minimumtarief is exclusief btw.

---

⁹ Kamerbrief Voortgang uitwerking maatregelen 'werken als zelfstandige'. 22 november 2019. Kamerstuk 2019Z23048.

De opdrachtgever is verantwoordelijk voor de betaling van ten minste het minimumuurtarief. De opdrachtgever is daarvoor grotendeels afhankelijk van de informatie van de zelfstandige, die mogelijk buiten het zicht van de opdrachtgever werkt. Omdat zelfstandigen aan de onderkant van de arbeidsmarkt een slechte onderhandelingspositie hebben, zullen zij ook niet in de positie verkeren om informatie te verschaffen die ertoe kan leiden dat de opdrachtgever meer moet gaan betalen. Deze verantwoordelijkheidsverdeling past alleen bij zelfstandigen die wel die onderhandelingspositie hebben (maar voor hen speelt het minimumuurtarief geen rol). De zwakke onderhandelingspositie van zelfstandigen aan de onderkant van de markt kan van invloed zijn op hun verplichting om vooraf en tijdens de werkzaamheden informatie over bestede werkuren bij de opdrachtgever aan te leveren. De verplichting voor de opdrachtgever om deze informatie vooraf en tijdens de werkzaamheden te controleren kan de kansen van de opdrachtgever vergroten om de informatie te beïnvloeden als het tarief onder het minimum dreigt te raken. Het gevolg kan zijn dat de opdrachtnemer feitelijk meer uren werkt dan waarvoor hij betaald krijgt.

Het college constateert dat dit voorstel een strakke verwevenheid tussen het minimumuurtarief en de bestede werkuren creëert. Daardoor moeten bij opdrachten die tegen een laag tarief worden uitgevoerd, alle werkuren worden vastgelegd, bijgehouden en gecontroleerd. Dit doet de vraag rijzen of een dergelijke urenregistratie en controle in de praktijk werkbaar zullen zijn.

3.1 Het college adviseert om opdrachtnemers die niet op uurbasis factureren, niet te verplichten tot het registreren van het aantal bestede werkuren en de opdrachtgever geen verantwoordelijkheid te geven voor de controle van die registratie.

Zelfstandigenverklaring

Voor de zelfstandigenverklaring gelden verschillende voorwaarden en verplichtingen. Opdrachtgever en opdrachtnemer moeten onder andere verklaren de bedoeling te hebben dat er geen arbeidsovereenkomst wordt gesloten. Zij moeten een tarief afspreken van ten minste € 75,- per uur. Zij moeten de opdracht beperken tot een jaar. En ze mogen die niet verlengen. De opdrachtgever wordt in de zelfstandigenverklaring werkverstrekker genoemd. Hij moet beoordelen of aan de voorwaarden voor een zelfstandigenverklaring wordt voldaan. Hij moet documenteren dat aan deze voorwaarden is voldaan. Om zeker te stellen dat aan de voorwaarde wordt voldaan dat een uurtarief van ten minste € 75,- per uur wordt vergoed, moet aannemelijk worden gemaakt dat dat uurtarief wordt toegepast. Daarom wordt vooraf een document opgesteld waarin het aantal uren dat aan de opdracht wordt besteed, is uitgesplitst per maand. Als na afloop blijkt dat niet aan de voorwaarden is voldaan, dan is de zelfstandigenverklaring niet geldig. Wanneer het tarief minder wordt dan € 75 per uur, kan door een nabetaling de zelfstandigenverklaring alsnog geldig worden.

Het college constateert dat het normale ondernemersrisico van een zelfstandige, dat een werk meer werkuren kost dan was voorzien, hierdoor een risico wordt voor de opdrachtgever. Deze kan immers niet voorzien en vaak ook niet beïnvloeden dat een

opdracht meer uren vergt dan overeengekomen. In dergelijke gevallen kwalificeert het werk zich onbedoeld als een dienstbetrekking, met alle rechtsgevolgen van dien.

4. Gevolgen regeldruk

Het minimumuurtarief heeft grote kwantitatieve en merkbare gevolgen voor de regeldruk. Bij alle opdrachten, ook bij een hoger tarief en voor opdrachten die niet op uurbasis worden gefactureerd, moeten opdrachtgever en opdrachtnemer kunnen aantonen wat het uurtarief wordt c.q. is (geworden) en dat dit ook daadwerkelijk wordt betaald. In de praktijk betekent dit dat een urenregistratie moet worden bijgehouden, en dat berekend moet worden of het overeengekomen bedrag van de opdracht gedeeld door het aantal uren boven het minimumtarief is en blijft. De toelichting bij het voorstel tot het invoeren van een minimumuurtarief schat de bijbehorende regeldruk op eenmalig € 20 miljoen en structureel € 40 miljoen per jaar.

De regeldruk voor de zelfstandigenverklaring wordt voor een deel van de verplichtingen al veroorzaakt door de eisen voor het minimumuurtarief. Deze eisen gelden immers voor alle opdrachten. De regeldruk door de aanvullende verplichtingen van de zelfstandigenverklaring is geschat op eenmalig € 6 miljoen en structureel € 14 miljoen per jaar.

Bij de berekening van de regeldruk zijn aannames gedaan die voorafgaand aan het wetsvoorstel moeilijk op hun realiteit te toetsen zijn. Zo wordt aangenomen dat zelfstandigen die niet op uurbasis factureren, 13 keer per jaar 3 minuten besteden aan het bijhouden, registreren en informeren van geschatte en gemaakte uren. Het college stelt vraagtekens bij het realiteitsgehalte van deze aanname. Het constateert daarbij dat de aanname niet in de praktijk is getoetst bij (een deel van) de betrokkenen. Het risico bestaat dan ook dat de regeldruk in de praktijk veel groter kan zijn dan nu geschat.

4.1 Het college adviseert om vóór invoering van dit wetsvoorstel in de praktijk te onderzoeken wat de regeldruk voor betrokkenen zal zijn.

Dictum

Gelet op bovengenoemde bevindingen is het eindoordeel ten aanzien van de consultatieversie van dit voorstel:

Niet indienen.

Het college onderkent dat er redenen zijn om zelfstandigen tegen armoede te beschermen. Doelbereik, effectiviteit en gevolgen van het nu voorgestelde minimumuurtarief zijn echter niet duidelijk en ook niet evident. Zo is niet uit te sluiten dat er met de maatregel ongewenste effecten optreden, bijvoorbeeld doordat het lage minimumuurtarief een negatieve invloed kan hebben op de prijsvorming aan de onderkant van de arbeidsmarkt. Wel duidelijk is dat met het wetsvoorstel alle zelfstandigen aan aanzienlijke administratieve verplichtingen moeten voldoen en opdrachtgevers een verantwoordelijkheid krijgen die niet zelden buiten hun invloedssfeer zal liggen. Het college constateert verder dat een zelfstandigheidsverklaring niet tot meer zekerheid zal leiden, maar wel tot nieuwe administratieve verplichtingen. De beperking van de verklaring tot zelfstandigen met een uurtarief van tenminste € 75,- zal er ook toe

leiden dat de maatregel nauwelijks effect heeft, omdat voor de betreffende categorie zelfstandigen weinig onzekerheid bestaat over hun relatie met de opdrachtgever. Het college ziet voor de twee maatregelen met de door het kabinet ingeslagen weg geen alternatieve mogelijkheden. Daarom is het advies om van het indienen van het wetsvoorstel af te zien.

In de verwachting u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

Hoogachtend,

w.g.

M.A. van Hees
Voorzitter

R.W. van Zijp
Secretaris